

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.52.Constantinus ejectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Hæc distinctio Confessorum & Justorum notari meretur, atque sæpius in illius ævi Scriptoribus recurrit. Sub Confessorum nomine illos solum, qui pro Fide aliquam ærumnam passi fuissent, indicare, sub nomine autem Justorum, vel Perfectorum, alios Sanctos, qui postea Confessores appellati sunt, complecti voluisse videntur.

Sæcul. VIII.
A. C. 768.

§. LII.

Constantinus ejectus.

Nulla tenemus indicio, Regem Pipinum litterarum Antipapæ Constantini rationem habuisse, nec quidquam movisse, quo ejus usurpationem confirmaret. At Romæ Christophorus Primicerius & Consiliarius cum filio suo Sergio Sacellario seu Thesauri Custode mori potius constituit, quam impiam in Sedem S. Petri præsumptionem æquo animo ferre. Ergo simulant cupere se Monasticam professionem amplecti, & licentiam a Constantino petunt se in Monasterium S. Salvatoris in Longobardia recipiendi. Papa, postquam Christophorus sibi fidem jurasset (verisimiliter quod nihil contra ipsum moliturus esset) utrumque dimisit. Verum, qualivero rem quidem bonam perjurio quarere licitum crederent, ubi in Longobardiam pervenerunt, declinaverunt a Monasterio

Anast. in Steph.

rio

Sæcul. VIII.
A.C. 768.

rio, ubi eos Abbas expectabat, & Theodicius Ducem Spoletanum obtestati sunt, ut se trans Padum ad Desiderium Regem Longobardorum deduceret, quem deinde summis precibus exorant, ut immane scandalum ab Ecclesia tolleret. Constantinus Papa una Ordinatione Presbyteros octo, quatuor Diaconos, & toto, quo sedit, tempore, Episcopos octo creavit.

Interim Christophorus & Sergius a Rege Longobardorum dimissi in Civitatem Reatinam divertunt, & inde Sergius atque Valdepertus Presbyter præcedentes, cum manu civium Reatinorum & Furconinorum aliorumque Longobardorum ex Ducatu Spoletano, repente Romam perveniunt sub crepusculum vigesima nona Julii in Vigilia SS. Abdon & Sennen, Indictione sexta, nempe anno 768., & pontem Salarium occupant. Altera die se portæ S. Pancratii admovent, ubi propinqui Sergii excubantes signo dato, acceptoque aperiunt. Ita Sergius & Valdepertus Romam ingressi stipantibus Longobardis in muram cum vexillo militari evadunt. At Longobardi Romanorum vim formidantes, descendere non ausi Janiculum reliquerunt.

His ad Totonem & Passivum Constantini Papæ fratres perlatis, confestim
ad

ad portam S. Pancratii procurrun pau-
 cis quibusdam comitantibus, quos inter
 sequebantur Demetrius Secundicerius,
 & Gratiolus Chartularius ipsorum pro-
 ditores, quippe cum Sergio consilia com-
 municaverant. Dum inter hæc Raci-
 pertus Longobardorum fortissimus To-
 tonem a tergo hastis aggreditur, Passi-
 vus ad Constantinum fratrem properat
 nuncians quæ rerum facies esset. Ergo
 latebras quærun & in diversis primum
 Palatii Lateranensis cubiculis dilitescunt,
 tum in Oratorio S. Cæsarii se occultant.
 Aderat cum ipsis Theodorus Episcopus
 & Constantini Vicedominus. Sed ela-
 psis aliquot horis militum Romanorum
 Duces adveniunt, eosque ex hoc Orato-
 rio ad locum tutiorem deducunt.

Altera die, quæ erat Dominica, ul-
 tima mensis Julii, Valdipertus Presbyter,
 Sergio inconsulto, collecta Romanorum
 manu ad Monasterium S. Viti se confert;
 unde Philippum Presbyterum evocatum
 ad Basilicam Lateranensem deducunt
 inter maxima lætitiæ signa clamantes:
Philippus Papa! quem S. Petrus elegit!
 cum in Lateranum pervenissent, & qui-
 dam Episcopus solitas preces super eum
 recitasset, dedit omnibus pacem & in
 Palatium introductus est. Ibi in Cathe-
 dra Pontificali consedit & deinde ad
 triclinium ascendens, sicut Papæ consue-
 verant,

Sæcul. VIII.
 A. C. 768.

Philippus
 unius diei
 Papa.

Sæcul. VIII. verant, cum quibusdam Militiæ & Eccle-
 A. C. 768. siæ præcipuis viris mensæ accubuit.

§. LIII.

Stephanus Papa.

Eodem die Romam perveniens Christophorus, ubi hanc Electionem comperit, ira accensus coram toto populo juravit, se Urbe non egressurum, priusquam Philippus e Palatio Lateranensi fuisset expulsus. Gratiose protinus hæc imperata faciente Philippus modestissime ad suum Monasterium reversus est.

Altero die Lunæ, prima Augusti, Christophorus Episcopus, Clericorum præcipuos, Militiæ Duces, milites, cives, totumque populum Romanum convocavit, unoque consensu statuerunt, Stephanum Siculum, Olivi filium, in Petri Cathedram esse evehendum, Virum in Divinis Scripturis eruditum in Traditionibus Ecclesiasticis versatum, earumque observantissimum. (*) Eum olim Romam

(*) Hic Stephanus ab illis, qui Stephanum II. subito mortuum numero Pontificum accensent, Quartus dicitur. Quotiescunque vero Scriptores in numero variant, potius ad tempus, quo Papa aliquis sedit, quam ad numerum est attendendum. Ceterum quæ hic de unanimi consensu eligentium, & vita S. Stephani referuntur, notari